

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triumphvs Sacer Sanctorvm

Halloix, Pierre

Antverpiæ, 1617

Cap. 11. A portâ Duacenâ & primo SS. corporum tabernaculo ad D. Amati
processio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44013

CAPVT XI.

A portâ Duacenâ seu primo SS. corporum tabernaculo ad D. Amati processio.

D Agnetianum tabernaculum, ubi è rhedis exposita in arâ splēdidissimam fuerunt sacra corpora, R. mus Atrebatensis (qui Vitriaco Duacum aliâ quàm nos viâ, præuerterat, atq; apud R.R. PP. Capuccinos tantisper diuerterat, vestitu amictus pontificio, ijs pro officio excipiendis occurrit. Quod optimi Pontificis officiũ, qui Atrebato Duacum non aliâ de causâ quàm ad cohonestandam horum Martyrum pompam aduenerat, quàm sibi gratum acceptumque fuerit, nõ obscure fanè Magistratus præ se tulit. Quippe qui accepto eius aduentu, confestim nonnullos suæ dignitatis viros vnà cum Cõsiliario ad ipsum in R.R. Patrum Capuccinorũ cœnobio tantisper ex itinere quiescentem allegarit: qui ei totius Magistratus, imò vr̄bis nomine perbenignè salutato, partim felicem sacrorum pignorum accessionem congratularentur: partim etiam gratias agerent, quod ipse eâ ætate & illo tempore (nempe in æstu & senio) labori itineris non pepercisset: quo minus & Sanctis eum honorem & Dua-

& Duacensibus sui præsentiam gratificaretur: se quidem certè in magnâ spe esse Sanctos illos Martyres, quorum sacris corporibus, velut fidissimis pignoribus, in præsentiam donarètur, verè vrbis suæ Diuos tutelares fore ac patronos. Quæ verba R. mus Dominus, vt sanctæ pietatis atque optimæ spei plenissima, tam secundis auribus excepit, quàm nouis promissis atque votis cum magnâ & suâ & ipsorum lætitiâ atq; animi voluptate cumulauit. Sic ergo, vt in re procedamus, sic Pontifex noster Diuorum amantissimus, confertis vltro citroque ardenti affectu sermonibus, atque incenso ad cultum ac venerationem animo ad sacras reliquias occurrit: sic ingenti circumfusâ mortalium turbâ lætus excepit: sic omni conueniente comitatu supplex coluit. Iam enim antè huc aduenerant, ibiq; fælitem hunc Sanctorum pignorum aduentum opperiebantur Religiosi ordines, qui aut in viâ, quâ transeundum illâ die erat, habitabant: aut non procul D. Amati, vbi futura erat pernoctatio, domicilium habebant: sed vnâ quoque õnes Societatis IESV religiosi, & D. Amati clerus omnis aderat, quorum omnium, post aliquot ad primum illud altare in nouorum hospitem velut de cælo lapsorum
laudem

110 TRIUMPHVS SACER
laudem, hymnos præsuavi musicæ modu-
latu decantatos, series procedēdi hæc fuit:
Primo nobiles atque ingenui in equis ge-
nerosis adolescentes viam hanc sacram &
floream candidis ac multilychnis facibus
latè præfulgurabant. Post hos ibant tibi-
cines, quibus sociati erant Musici, quos
Collegium Societatis è suâ iuuentute ag-
gregarat: qui alternis, hi vocū, illi instru-
mentorum, numeris accinebant. Illis pro-
ximi ducebant ex more suo Religiosorum
agmen prælatâ cruce RR. PP. Capuccini.
Quos longus ordo Clericorum Societatis
I E S V super atrâ veste linteam candidam
indutorum, ac ceræ virgineæ faces prælu-
centium ponè sequebatur: quibus tamen
se à fronte coniunxerat Virginis Assump-
tæ sodalitium, ciuibus ætate & virtute ma-
turis insigne, quibus quoque singulis in
manu tedæ ardebant, in mente pietas, in
fronte modestia. Nostris succedebant ma-
gno numero Patres Dominicani, & his
Cantorum D. Amati chorus, & huic, ipsi
Venerabiles eiusdē ædis Canonici, relictis
proximè ipsas capfas nonnullis de Socie-
tate senioribus Patribus, qui cum illis vnâ
in partem sacre vecturæ humeris subirent.
Per medium anteibant festo habitu, & ore
Angelico, ac paruulâ item staturâ, & in-
nocenti

S S. TERENT. ET SOC. M M. III
nocenti animo virgunculæ, quæ binæ &
binæ medium calathum spargendis ante
Diuos triumphales floribus odoriferis cō-
tinebant. Primi feretris succollauere Exi-
mius Dominus Ioannes Virendelius S.
Theologiæ Doctor, & Academiæ id tem-
poris Vicecancellarius, D. Amati Deca-
nus, vir senex & grandeus: & magno item
nato, Clariss. D. Ioannes Goethals Iuris
Canonici Doctor & Professor primarius,
eiusdem ædis Canonicus: & secundum il-
los, alij eorum Collegæ doctrinâ & virtu-
te præstabiles, vt quæ officij consortes, ita
huius obsequij æmulatores. Fatigatis in-
teruenere iam Patres Societatis, iam Pa-
tribus Canonici, & his atque illis, alij atq;
alij, vt vices fuerunt, & vires tulerunt. Pro-
ximè ipsa Martyrum fercula subsequen-
tur ipse R.^{mus} Antistes totius ordinis sacri
Princeps: mox vniuersus Duacensis Ma-
gistratus in habitu senatorio & stipante
satellitio augustus ac verendus, quorum
singulis, tum ad nouorum honorem patro-
norum ardentius celebrandum, tum ad
suam ipsorum clientelam illustrius conte-
standam, vt sinceræ pietatis igniculi in cor-
dibus, sic puræ faces in manibus ardebant.
Post quos ære ac ferro promicabant illæ
ciuium armatorum turmæ ac cohortes,
qui

qui nostris Cælitibus extra urbem occurrerant & salutârant. Cùm ad locum qui contra Patres Capuccinos est, peruenissemus: ibi paulo infra eorum crucẽ, alumni Seminarij Episcoporum, qui posticas domos ijsdem Religiosis ædibus contiguas habent, theatrum in pomario suo supra murum, qui plateam publicam attingit, extruxerant: vnde & intueri & venerari SS. Martyrum corpora, & concertu item musico eorum celebrare beatitatem pro voluptate habuerunt. Ita iucundis auribus perrectum, atque ex eâ plateâ in vicum qui S. Sampsonis dicitur, inter amœna ædium descensum est. Ibi nouum tabernaculum & secunda statio fuit, sustinebant tabernaculum pilæ senæ, partim tapetijs, partim herbeo ac floreo amictu coruscantes: supernè mysteriũ Annunciationis viuo personarum habitu representabatur: infernè à lateribus, Angeli cruciatuum Christi insignia prætendebant, quorum participes martyrio suo fuerant sacri illi aduenæ: quibus & alij bini Angeli de thuribulis argenteis gratissima odorum incendia affundebant. Quaternis summi theatri angulis inerant globi, globis cruces, crucibus ouastruthionia: sed hæc omnia è floribus industriè, carptimque digestis, venustulè concin-

cinnata. E cæli ipsius concauo alius super
 aram globus dependebat mali punici in-
 star, qui aliquoties suâ sponte apertus, de
 proprio sinu, Spiritus sancti imaginem in
 columbulâ demittebat: hæc binas laureas
 coronas Sanctis Martyribus congrua vi-
 ctoriæ præmia deferebat. Cuius pientissimi
 cura in ornatu fuit: cui & in ipso opere fa-
 tis per se magnus pietatis fructus fuit, &
 maior à summo remuneratore expectari
 meritò debet. Hic igitur impositæ altari
 capsæ, & modica cum cantu & precibus
 quies fuit: inde ad tertiam stationem pro-
 gressum. Ibi contra plateam, quæ rectâ ad
 D. Amati ducit, ara in quadricolumnari ta-
 bernaculo media, pereleganti florum di-
 uersicolorum contextu, formam conopæi
 referente, tãquam odorifero cælo supernè
 obtecta, mirificam suauitatem aspirabat.
 Nam & columnæ ipsæ arte floridâ elusæ
 suos in commune odores commiscebant:
 quorum capitellis singula insidebant ferta
 florea, ad augustum capitis Imperialis ge-
 stamen imitatione expressa: & in apicibus
 vexillula è filo serico semirubea semiquè
 candida volitabant: submissiùs autem ele-
 gantes argumētis & coloribus tabulæ pias
 quasdã sanctorū effigies oculis ingerebãt.
 Iam omnis aræ ambitus, viginti quatuor

H

ferti

fertis imperialibus nobilitabatur: quæ scutum aureis coruscum stellis in medio continebant. Quatuor tabernaculi latera totidē aureæ coronæ cingebant: frontem verò ipsā ingēs nodus Gordius varijs floribus, & aureis folijs curioso commento intertextus gratiosè præuestiebat. Summum denique Conopœi fastigium geminæ magnitudinis corona imperialis cum viridi ramo triumphali altè eminulo subigebat. Nam cætera persequi ornamenta, quæ vel ingeniosæ acus dædalo artificio, vel solerti frondium, florumquē labyrintho, vel imaginum tabularumquē illici splendore renidebant, superuacaneum duco. Et ecce iam satis ad hanc aram moratum est, & cantui quamuis pio finis imponitur, & de genibus ac veneratione ad procedendum surgitur. Quare non sentio in hac viâ cessandum diutius: hoc breuiter tantum & generatim dicam, omnibus in plateis quâ fuit transitus, quâ te cunque verteres, manifesta exuberantis lætitiæ in hominibus, in ædibus, in compitis cerneres. Adeò ubique animorum hilaritas, domorum ornatus, viarum nitor effulgebat. Nec auribus quàm oculis voluptas minor: nempe hîc cōcordi argutarum vocum melodiâ: illîc multiplici æris cāpani applausu: alibi variâ
atque

S S. TERENT. ET SOC. M M. IIJ
atq; alternâ instrumentorū harmoniâ: iam
tormentorū mugitu perterricrepo: iam
bombardarū murmure flammiumo: iam
tubarum fremitu horrifono: iam tibiaram
fonitu hilarifico: quæ vel è gestiētibus gra-
tulabūdæ vrbis mœnibus, vel è turris sena-
torix sublimibus speculis, vel è D. Amati
editis culminibus, vel deniq; ex alijs seu
theatris, seu stationibus, lætū ac iucundum
melos resonabāt. Sic ergō (vt hanc festam
lūcem, & omnē diei hodiernæ per vias pu-
blicas solēnitatē concludā) sic omnis TE-
RENTIANA pōpa in augustissimū S. Amati
templū, alijs quidē multis ornamētis, seu
eximiorum ac clarissimorū Doctorum, seu
aliorum virtute & scientiâ præstantiū vi-
rorum inter Canonicos comprehensorum
excellens, sed tamen potissimè quaternis
sanctis corporibus, Amati, Maurōti, One-
sini, Burdinelli, prænobile, cū suis nouis
hospitibus ascendit. Qualis ibi statio, hos-
pitalitas, vigiliæ, mox dicetur.

C A P V T XII.

Statio in D. Amati & vigilia.

DES D. Amati, in quā inductus
cum socio Martyre T E R E N-
TIANVS, ornatu præcipuo (nam
dedicationis erat dies) resplēde-

H 2

bat: